

– Eg havi altíð havt hendan hugin at síggja ein fjøld røra seg. Eg veit ikki um tað er tí eg eri uppvaksin við havið, ella vanur at síggja seyð flyta seg, men tað er fasinerandi at síggja ein skarða fara saman avstað. Tí dámar mær væl at skapa tiltøk og geva fólki møguleika at royna seg, sigur hann.

Orkan minkar

Guttorm hevur runnið síðani 1990, og 25 ár seinni, veturin 2015 kendi hann á sær, at orkan ikki var tann sama. Hann tók tá d-vitaminir, og hetta hjálpi uppá manglandi orkuna. Eitt ár

seinni, í januar 2016 rennur hann vestri í Vágum og hann klárar seg eitt sindur verri enn væntað, men hugsar tá at hann møguliga aftur hevur trot á d-vitaminum í kroppinum. Úrslitini eru ikki

Eg havi altíð havt hendan hugin at síggja ein fjøld røra seg. Eg veit ikki um tað er tí eg eri uppvaksin við havið, ella vanur at síggja seyð flyta seg, men tað er fasinerandi at síggja ein skarða fara saman avstað«

GUTTORM SØRENSEN

nøktandi komandi kappingarnar, sum hann luttekur í. Guttorm kennir tó onki til manglandi orku í gerandisdegnum, men bert tá hann rennur.

Eftir eina kapping á Grækaris-

messu í fjør, tá 15 kvinnur leggja hann afturum, og hann mátti ganga nakað av teiginum, sigur kona hansara, at nú skal hann fara til lækna.

Guttorm verður sendur á

Landssjúkrahúsið, og mergprøvi verður tikin.

Meðan tey bíða eftir svari uppá prøvan fara hjúnini, saman við øðrum familjum í rennifelagnum Treysti, til Cardiff í Wales at renna hálvmaraton – men har gongur aftur illa við renningini hjá Guttormi.

– Eg kláraði ikki eingongd at fylgja konuni. Vit fylgdust teir fyrstu 15 kilometrarnar, og síðani sigi eg, at hon skal fara undan, tí